

på grundlag af patentansøgninger i lande, der ikke er officielt anerkendt af den danske regering.

Med hensyn til *tvangslicensbestemmelserne* er i § 45, stk. 2, foretaget den ændring, at fritagelse for kravet om udøvelse af opfindelsen her i landet kun er mulig, når opfindelsen i stedet gøres til genstand for udøvelse i et af de øvrige nordiske lande. Denne ordning er endvidere knyttet til indførelsen af nordiske patentansøgninger i henhold til kapitel III. Der stilles ikke krav om gensidighed, men det er forudsat, at der i forbindelse med reglerne om nordiske patentansøgninger udfærdiges bestemmelser, hvorefter udøvelse i et af de nordiske lande er tilstrækkelig til at hindre, at tvangslicens i noget nordisk land bevilges.

Vedrørende § 47, som indeholder en regel om ret til at få tvangslicens i tilfælde, hvor dette er begrundet i *almene interesser*, er der for at give domstolene friere muligheder for at skønne over vægten af de almene interesser, som skal kunne begrunde tvangslicens, foretaget en sproglig ændring, idet ordene „*tungtvøjende* almene interesser“ er blevet ændret til: „*vigtige* almene interesser“.

Som en betydningsfuld ændring er i overgangsbestemmelserne kapitel XI, punkt 1, sket den ændring, at man i en *overgangsperiode* opretholder det hidtidige *forbud mod patent på fremgangsmåder ved tilvirkning af næringsmidler*. Denne ændring er foretaget, efter at landbrugets og industriens organisationer meget stærkt havde fastholdt deres ønske om, at der ikke for tiden burde ske forandringer i denne undtagelsesbestemmelse.

Danmark står herefter alene i de nordiske lande med en regel, hvorefter der i en overgangstid ikke kan meddeles patent på fremgangsmåder ved tilvirkning af næringsmidler.

Ændringen betyder, at nordiske patentansøgninger, som vedrører en fremgangsmåde til fremstilling af næringsmidler, ikke kan indleveres her i landet, og at en sådan ansøgning, der indleveres i et af de øvrige lande, ikke kan føre til patent her i landet.

Loven trådte i kraft den 1. januar 1968.

Ved fremsættelsen kunne *handelsministeren* henvise til indholdet af tidligere fremsættelsestaler. Ministeren fandt dog lejlighed til at